

— postanowienie, iż rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi pięć zarzutów.

Zarzut pierwszy: ustalenia Sądu zawarte w pkt 54, 64-67, 69-70, 78-80, 87, 93 oraz 97-98 zaskarżonego wyroku są dotknięte oczywistymi błędami w stosowaniu prawa i przeinaczają fakty w kontekście stwierdzenia, że dokumentacja księgową wnoszącego odwołanie nie była sporządzona zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości („MSR”) i w związku z tym nie spełniała wymogów art. 2 ust. 7 lit. c) tiret drugie rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾. W dalszej konsekwencji, Sąd naruszył prawo, odmawiając rozpatrzenia żądania wnoszącego odwołanie na podstawie art. 2 ust. 7 lit. c) tiret trzecie rozporządzenia podstawowego.

Drugi zarzut: ustalenia Sądu zawarte w pkt 113, 115-118, 125-126 oraz 128-130 zaskarżonego wyroku są dotknięte oczywistymi błędami w stosowaniu prawa i przeinaczają fakty w kontekście stwierdzenia, że nie żądając od producenta z państwa analogicznego szczegółowego wykazu transakcji wywozowych i nie poddając go ocenie, Komisja nie naruszyła art. 2 ust. 7 lit. a), art. 6 ust. 8 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego oraz ciężącego na niej obowiązku staranności i dobrej administracji.

Trzeci zarzut: ustalenia Sądu zawarte w pkt 141-144, 152-153 oraz 155-162 zaskarżonego wyroku są dotknięte oczywistymi błędami w stosowaniu prawa i przeinaczają fakty w kontekście stwierdzenia, że odmawiając dostosowania wartości normalnej i ceny eksportowej wnoszącego odwołanie w celu obliczenia marginesu dumpingu, Komisja nie naruszyła art. 2. ust. 10 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, art. 2.4 ADA oraz ciężącego na niej obowiązku staranności i dobrej administracji.

Czwarty zarzut: ustalenia Sądu zawarte w pkt 148 oraz 150 zaskarżonego wyroku są dotknięte oczywistymi błędami w stosowaniu prawa i przeinaczają fakty w kontekście stwierdzenia, że nie korygując nieszkodliwego poziomu cen producenta unijnego z uwagi na różnice w usługach dodatkowych, opakowaniach oraz opłatach patentowych i opłatach za know-how płaconych przez unijny przemysł, Komisja nie naruszyła art. 3 ust. 2 i 3 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zasady dobrej administracji oraz ciężącego na niej obowiązku staranności.

Piąty zarzut: ustalenia Sądu zawarte w pkt 189-191, 194, 200-201 oraz 203-206 zaskarżonego wyroku są dotknięte oczywistymi błędami w stosowaniu prawa i przeinaczają fakty w kontekście stwierdzenia, że nie zapewniając, by ceny surowca w przemyśle unijnym od powiązanego dostawcy były ustalane na warunkach rynkowych i rezygnując z wymogu wypełniania kwestionariusza powiązanego dostawcy, Komisja nie naruszyła art. 2 ust. 7 lit. a) i ust. 10, art. 3 ust. 2, 3 i 5, art. 6 ust. 8 oraz art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, zasady dobrej administracji oraz ciężącego na niej obowiązku staranności.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1247 z dnia 28 lipca 2016 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz aspartamu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, Dz.U. 2016, L 204, s. 92.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, L 176, s. 21).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-838/16, BP/Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej, wniesione w dniu 9 września 2019 r. przez BP

(Sprawa C-669/19 P)

(2019/C 383/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: BP (przedstawiciel: adwokat E. Lazar)

Druga strona postępowania: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie pkt 1, 3 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku a w konsekwencji:
- zasądzenie na rzecz wnoszącej odwołanie odpowiedniego zadośćuczynienia za wyrządzoną krzywdę i odszkodowania za poniesioną szkodę materialną;
- zasądzenie na rzecz wnoszącej odwołanie odpowiedniego odszkodowania związanego z konsekwencjami zniesławiających ją oświadczeń FRA oraz ze szkodą dla jej reputacji zawodowej i osobistej;
- obciążenie FRA kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący: naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie dopuszczalności nowego zarzutu i dowodów przedstawionych na podstawie art. 85 regulaminu postępowania; naruszenia prawa do bycia wysłuchanym; braku rzetelnego procesu; naruszenia zasady skutecznej ochrony sądowej ustanowionej w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; ograniczenia praw i naruszenia art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w ramach pkt 112, 115–117, 126, 140–142 wysuniętych przez wnoszącą odwołanie żądań odszkodowania w związku z rzekomym naruszeniem art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 ⁽¹⁾, naruszeniem art. 8 EKPC i naruszeniem pkt 63–65 wyroku Bavarian Lager ⁽²⁾; naruszenia obowiązku uzasadnienia w odniesieniu do pierwotnego częściowego ujawnienia erga omnes i następnie pełnego ujawnienia danych osobowych wnoszącej odwołanie; naruszenia równowagi prawnej ustanowionej przez prawodawcę UE między rozporządzeniem nr 1049/2001 a rozporządzeniem nr 45/2001 ⁽³⁾; oraz naruszenia wyroku Bavarian Lager.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 134 i 135 regulaminu postępowania oraz naruszenia obowiązku uzasadnienia; naruszenia orzecznictwa w zakresie kosztów; ograniczenia praw i naruszenia art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 66 regulaminu postępowania; odmowy uwzględnienia wniosku o pominięcie pewnych szczególnie wrażliwych informacji zawartych w wyroku T-838/16; późniejszego nadmiernego uszczegółowienia wyroku, jak również braku zgodnego z prawem składu piątej izby bez możliwości działania w składzie rozszerzonym lub skutecznego głosowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Wyrok z dnia 29 czerwca 2010 r., Komisja/Bavarian Lager (C-28/08 P, ECLI:EU:C:2010:378).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 12 lipca 2019 r. w sprawie T-762/15, Sony i Sony Electronics/Komisja, wniesione w dniu 20 września 2019 r. przez Sony Corporation i Sony Electronics, Inc

(Sprawa C-697/19 P)

(2019/C 383/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Sony Corporation, Sony Electronics, Inc (zwane dalej „Sony” lub „wnoszącymi odwołanie”) (przedstawiciele: N. Levy i R. Snelders, adwokaci, E.M. Kelly, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska